

ANNA PABĒRZA

(22.07.1927 - 18.02.2011)

*Tev aizdedzinām sveci,
Nakts vēji to neizpūtīs...*

Saules apmirdzētā baltā klusumā aizgājusi skolotāja Anna Pabērza. Viss Annas Pabērzas mūžs atdots savai pilsētai — Līvāniem. Te viņa piedzima, te mācījās, te mīlēja, te savu sirdsmīlestību dāsni dāvāja apkārtējiem cilvēkiem.

Pēc Līvānu 1. vidusskolas absolvēšanas Anna Pabērza studēja Rīgas Pedagoģiskajā institūtā un strādāja Līvānu 1. vidusskolā (1949-1987).

Gaišums un labestība, pārmantota no savu iemīļotāko latviešu rakstnieku J. Poruka, K. Skalbes, J. Jaunsudrabiņa, R. Blaumaņa literārajiem darbiem, kļuva par skolotājas dzīves vadmotīvu. Gan mācot latviešu valodu un literatūru, gan kā klases audzinātāja skolotāja nekad neaizmirs par svarīgāko — audzēkņu dvēseles kopšanu. Skolotāja prata atrast ceļu uz skolēnu sirdīm, prata saskatīt labo katrā cilvēkbērnā. Katrs bērns viņai bija zieds, varbūt tāpēc skolotāja savā mūžā saņēma tik daudz ziedu.

Anna Pabērza bija atsaucīga, izpalīdzīga kolēģe, nesavtīga darbaudzinātāja jauniešiem skolotājiem.

Ja pedagoga darbs bija skolotājas sirds darbs, tad sirds dzīve bija teātris. Ceļš uz teātra mākslu aizsākās jau tālā bērnībā pamatskolas gados, spēlējot nelielas lomiņas skolas dramatiskajā kolektīvā. Tā istā aizraušanās ar teātri bija vēlāk — skolas pedagogu dramatiskajā pulcīnā un Līvānu pašdarbības teātri, kur A. Pabērza ne tikai atveidoja izrādēs sev tuvo autoru varoņus, bet arī izmēģina spējas režijā. No 1983. gada Anna Pabērza sāka strādāt par Līvānu pašdarbības teātra režisoru. Viņas režijā iestudētās lugas izrādītas ne tikai līvāniešiem, bet arī daudzās Latvijas pilsētās un lauku novados. Par ieguldījumu Līvānu teātra attīstībā Annai Pabērzai ir piešķirts Līvānu pilsētas Goda pilsoņa nosaukums.

Līdztekus režisores darbam Anna Pabērza arī dokumentēja Līvānu teātra vēsturi no pašiem tās pirmsākumiem. Palika nepiepildīts sapnis — savāktos materiālus apkopot grāmatā.

Līdz mūža beigām skolotāja palika uzticīga labajam un gaišajam, kas ir katrā cilvēkā — “sīkāajā puķītē”.

No tālās mūžības pie mums ciemos nāks viņas vārdi: “Tās sīkās puķītes rotā visu mūsu dzīvi”.

Aplis noslēdzies... Līvāni atvadās no krietna cilvēka, savas dzimtās pilsētas Goda pilsoņa... Lai mūžīgs miers, Skolotāj, Līvānu kapu kalniņā!

**Līvānu novada dome
Līvānu 1. vidusskolas kolektīvs
Līvānu novada kultūras centra kolektīvs**